

пояса. Но, пакъ питайте попове и учени хора за да не направимъ нѣкоя грѣшка. Така нарежда и смѣта дѣдо Момчилъ отъ село Кара-Орманъ и много други старци отъ селата.

Хисарско.—Подъ названieto родъ се разбиратъ всички роднини скупомъ взети. Мжчно може да се разбере както трѣба, ясно, поне на мене така се прѣдставя, какъ дѣли народътъ родството. Види се обаче, че той раздѣля роднинство по кръвъ, по сватовщина, по кумство и по побратимство. — Роднинскитѣ названия сж: дѣдо, баба, баща, майка, сестра, братъ, дъщеря, внука, правнукъ, вуйчо, вучиная, калеко, калековица (леля), калина, малина, деверъ, побацимъ, зетъ, свекъръ, свекърва, сватъ, сватя.

Споредъ казванieto на баба Мария, кръстниковитѣ дѣца не могатъ да се вземжтъ съ кумецовитѣ, но внуцитѣ имъ се взимжтъ. За роднинскитѣ работи селенитѣ се допитватъ до попа или до владиката.

12-й Въпросъ. — *Какъ гледа народътъ на роднинството на кръстникътъ съ роднинитѣ на кръстеното дѣте? — Може ли да се женжтъ дѣцата на кръстника съ дѣцата на кръстений?*

Отговори:

Ахж-Челебийско. — Кумущина. — Роднината по „кумущина“ се тачи както и роднината по кръвъ и сватовщината, но само до три пояса. Който кръсти нѣкое дѣте, той го има като негово дѣте. Всѣки има длъжностъ да бжде кръстникъ най-малко на едно дѣте и се казва, че той е *държалъ* дѣте; *ако нѣкой не държи (не кръсти) дѣте, той на другия свѣтъ държи жаби*. За това всѣки и всѣка се грижжтъ да бжджтъ кръстници за да не бжджтъ осждени на другия свѣтъ да държжтъ жаби. — Дѣцата на кръстникътъ или на „калтятата“ се считатъ като братя съ кръстениитѣ отъ него дѣца (кумчета) и не бива да се женжтъ едни за други. Тѣй сжщо и държанитѣ отъ единъ *калтята* или отъ една *калмана* кумчета, ако и да нѣматъ родъ не се женжтъ едни за други. Много *главилки* сж били разглавени, защото слѣдъ заглавянъето е ставало явно, че *главеницата и главеникътъ* сж били държани при кръщаванъето си отъ единъ *калтята* или отъ една *калмана*. Казва се, че тѣ сж по-близо отъ колкото